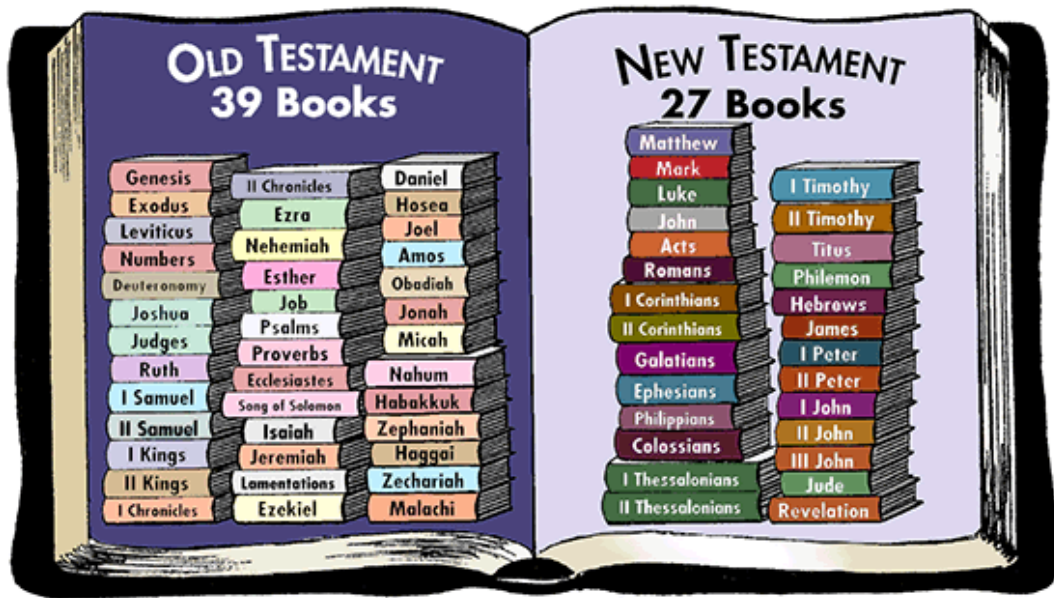

آیا برخی از کتاب های کتاب مقدس مفقود شده اند؟

آیا برخی از کتاب های کتاب مقدس مفقود شده اند؟

عده ای از غیر مسیحیان می گویند که شنیده ایم یا در وب سایت های مخالفان مسیحیت خوانده ایم، متن کتاب مقدس کامل نیست زیرا برخی از کتاب ها که در کتاب مقدس مورد اشاره قرار گرفته اند، مفقود شده اند. هم چنین این سؤال مطرح می شود: نبود آن کتاب ها بر ایمان مسیحیان نیز چه تاثیری داشته است؟

این کتاب ها عبارت بودند از:

جنگ های خداوند (اعداد فصل ۲۱ آیه ۱۴)، کتاب یاشر (یوشع فصل ۱۰ آیه ۱۳، دوم سموئیل فصل ۱ آیات ۱۸ - ۲۷)، تاریخ پادشاهان یهودا (اول پادشاهان فصل ۱۴ آیه ۲۹)، تاریخ پادشاهان اسرائیل (اول پادشاهان فصل ۱۴ آیه ۱۹)

زندگی سلیمان (اول پادشاهان فصل ۱۱ آیه ۴۱)، کتاب تاریخ پادشاهان اسرائیل (اول تواریخ فصل ۹ آیات ۱-۲، دوم تواریخ فصل ۲۰ آیه ۳۴)، تاریخ پادشاهان یهودا و اسرائیل (دوم تواریخ فصل ۱۶ آیه ۱۱)، تاریخ پادشاهان اسرائیل و یهودا (دوم تواریخ فصل ۲۷ آیه ۷)، تاریخ پادشاهان اسرائیل (دوم تواریخ فصل ۳۳ آیه ۱۸)، کتاب حقوق و وظایف پادشاه (اول سموئیل فصل ۱۰ آیه ۲۵)، کتاب های سه نبی، سموئیل، ناتان و جاد (اول تواریخ فصل ۲۹ آیه ۲۹)، تاریخ ناتان نبی (دوم تواریخ فصل ۹ آیه ۲۹)، تاریخ شمعیای نبی (دوم تواریخ فصل ۱۲ آیه ۱۵)، تاریخ ییهو پسر حنانی (دوم تواریخ فصل ۲۰ آیه ۳۴)، تاریخ انبیاء (دوم تواریخ فصل ۳۳ آیه ۱۹)، تاریخ عدوی نبی (دوم تواریخ فصل ۱۳ آیه ۲۲)،

تاریخ پادشاهان (دوم تواریخ فصل ۲۴ آیه ۲۷).

برخی از نوشتجات اضافه که عهد عتیق و عهد جدید به عنوان مرجع از آن ها مورد استفاده قرار می گرفت:

کتاب عهد (خروج فصل ۲۴ آیه ۷)، تاریخ پادشاهان ماد و پارس (استر فصل ۱۰ آیه ۲)، کتاب سموئیل (اول سموئیل فصل ۱۰ آیه ۲۵)، سالنامه داود پادشاه (اول تواریخ فصل ۲۷ آیه ۲۴)، نامه پولس به کلیسای لائودیکیه (کولسیان فصل ۴ آیه ۱۶)، نامه پولس به کلیسای قرنتس (اول قرنتیان فصل ۵ آیه ۹).

آیا با نبود این کتاب ها، کتاب مقدس ناتمام و ناقص است؟

یک. در کتاب مقدس یهودیان (عهد عتیق)، به جای ۳۹ کتاب، ۲۴ کتاب موجود است. اما در کتاب مقدس مسیحیان، همان ۲۴ کتاب به ۳۹ کتاب تقسیم بندی شده اند.

کتاب مقدس عبری (عهد عتیق)، به سه بخش تقسیم شده است:

تورات (پنج کتاب نخست عهد عتیق: پیدایش، خروج، لویان، اعداد، تثنیه)

انبیاء (شامل هشت کتاب: یوشع، داوران، سموئیل، پادشاهان، اشعیاء، ارمیاء، حزقیال و دوازده نبی) نوشته ها (یازده کتاب: مزامیر، امثال، ایوب، غزل غزل ها، روت، مراثی، جامعه، استر، دانیال، عزرا / نحمیا و تواریخ)

اول سموئیل و دوم سموئیل در واقع یک کتاب می باشند. هم چنین نحمیا ادامه کتاب عزرا است و هوشع و ملاکی در یک کتاب می باشند. اول تواریخ و دوم تواریخ و نیز اول پادشاهان و دوم پادشاهان به ترتیب در یک کتاب ارائه شده اند: کتاب پادشاهان، کتاب تواریخ.

مطابق انجیل لوقا فصل ۲۴ آیه ۴۴، مسیح نیز عهد عتیق را با عنوان "تورات موسی، کتاب های انبیا و مزامیر" اشاره فرمود، که این نامگذاری سنتی سه بخش از فهرست عبری است.

برای یک یهودی، تورات نه فقط کتاب ملی محسوب می شد بلکه صدای خدا تلقی می گردید. دستورات آن لازم بود بدون چون و چرا اجرا شود. خداشناسی زیربنای شریعت بود.

دو. پادشاهان هر سرزمین (یهودی و غیر یهودی) دارای کاتبان و مورخان بوده اند. آنان موظف بودند وقایع را به ثبت برسانند. بنابراین، بسیاری از این کتاب ها که عناوین شان در عهد عتیق ذکر شده، حاوی گزارش های تاریخی هستند که نویسندگان کتاب مقدس برای تایید یا تکمیل گزارش خود از آن ها استفاده کرده اند.

نویسندگان عهد عتیق و عهد جدید به اسناد و مدارک متعدد مراجعه می کردند. به عنوان مثال، پولس رسول از اشعار و سخنان فیلسوف ها نقل قول می کرد (اعمال رسولان فصل ۱۷ آیه ۲۸ و تیطس فصل ۱ آیه ۱۲). او در نامه اش به تیطس، از یک بیت شعر شاعر و فیلسوفی به نام "اپی منی دس" که در ۶۰۰ قبل از میلاد مسیح زندگی می کرد، نقل قول نمود.

پس مقصود نویسندگان کتاب مقدس از اشاره به این کتاب ها آن بوده که خوانندگان دوران باستان، برای کسب اطلاعات بیشتر به این کتاب ها رجوع کنند. همان طور که امروزه نیز در کتاب ها اشاره

به منابع، امری متداول است.

سه. در عهد عتیق، چهار بار به "کتاب عهد" اشاره شده است: خروج فصل ۲۴ آیه ۷، دوم پادشاهان فصل ۲۳ آیه ۲ و آیه ۲۱، دوم تواریخ فصل ۳۴ آیه ۳۰/ "کتاب عهد" نام دیگر "پنتاتوک" است. پنج کتاب نخست عهد عتیق، تورات (به معنای تعلیم) نام دارد.

این کتاب ها عبارتند از: پیدایش، خروج، لویان، اعداد و تثئیه. اصطلاح یونانی "پنتاتوک" به معنی "پنج طومار" است که به پنج کتاب تورات اطلاق می شود. "کتاب عهد" گاهی نیز "شریعت" نامیده شده است (تثئیه فصل ۳۰ آیه ۱۰، فصل ۳۱ آیه ۲۶، دوم پادشاهان فصل ۱۷ آیه ۱۳). "شریعت موسی" نیز اطلاق گردیده است (یوشع فصل ۸ آیه ۳۱، فصل ۲۳ آیه ۶، اول پادشاهان فصل ۲ آیه ۳).

مطابق با خروج فصل ۲۴ آیه ۴، موسی هر آنچه را که خدا فرموده بود در سندی نوشت که به نام کتاب عهد شناخته شده است (خروج فصل ۲۴ آیه ۷). اکثر بخش های این سند، اگر نگوییم تمام آن، در فصل های ۲۱ آیه ۱ تا فصل ۲۳ آیه ۳۳ حفظ شده است.

چهار. کتاب "تاریخ پادشاهان اسرائیل" یکی از منابع و مراجع مورد استفاده نویسندگان کتاب های پادشاهان و تواریخ بوده است. در کتاب های اول و دوم پادشاهان، هفده بار به کتاب تاریخ پادشاهان اسرائیل اشاره گردیده است. کتاب تاریخ پادشاهان اسرائیل مفقود شده است. وقتی نویسندگان عهد عتیق به این منبع مراجعه می کردند، به آن معنا نبود که این کتاب از سوی خدا الهام شده است. کتاب تاریخ پادشاهان اسرائیل فقط منبع موثق تاریخی برای تکمیل متن عهد عتیق بوده است.

پنج. جنگ های خداوند (اعداد فصل ۲۱ آیه ۱۴) احتمالاً کتاب شعر یا سرود بوده که موسی از متن آن نقل قول کرده است. بنابراین، تردیدی نیست که این کتاب در زمان موسی و پنج کتاب تورات نوشته شده. برخی از کارشناسان معتقدند که کتاب جنگ های خداوند قبل از نگارش تورات و توسط موسی نوشته شده است. آنچه اکنون از این کتاب باقی مانده، نقل قول موسی در کتاب اعداد است.

شش. تاریخ پادشاهان ماد و پارس (استر فصل ۱۰ آیه ۲)، در واقع گزارش دولت هخامنشی از دوران سلطنت خشایارشا است که در چارچوب کتاب هایی که از خدا الهام شده، قرار نمی گیرد. به نظر می آید مردخای (یکی از شخصیت های اصلی روایت)، داستان استر را از اسناد سلطنتی رونویسی کرده است، چون زکری از نام خدا نیز به میان نیامده. در کتاب استر فصل ۲ آیه ۲۳ نوشته شده: "به دستور خشایارشا این واقعه در کتاب تاریخ پادشاهان ثبت گردید". هم چنین، در فصل ۶ آیه ۱ می خوانیم: "خشایارشا فرمود کتاب تاریخ پادشاهان را بیاورند و وقایع سلطنت او را برایش بخوانند". بنابراین "کتاب تاریخ پادشاهان ماد و پارس" غیرمذهبی است و جزء کتاب های گمشده کتاب مقدس محسوب نمی شود.

هفت. کتاب حقوق و وظایف پادشاه (اول سموئیل فصل ۱۰ آیه ۲۵) توسط سموئیل نوشته شده و هیچ نکته ای از این کتاب در کتاب های اول و دوم سموئیل مشاهده نمی شود. این کتاب، شرح وظایف و حقوق پادشاهان اسرائیل را در دوران باستان بیان می کند. بنابراین مفقود شدن این کتاب، تاثیر منفی بر ایمان مسیحیان نمی گذارد و خلاء و مشکلاتی در تعالیم کتاب مقدس به وجود نمی آورد.

هشت. آیا نامه پولس به کلیسای لائودیکیه گم شده است؟ (کولسیان فصل ۴ آیه ۱۶)
آنچه مسلم است این نامه مانند برخی از نامه های پولس، مفقود شده اند (دوم قرن تیان فصل ۲ آیه ۳).
ما فقط سیزده نامه از نامه های پولس را در اختیار داریم که مدت زمانی حدود پانزده سال را در بر می
گیرد. بی شک برخی از نامه های پولس باقی نمانده اند و شاید نامه به کلیسای لائودیکیه، یکی از این
نامه ها باشد.

کلیسای لائودیکیه زمانی که پولس در افسس زندگی می کرد، تاسیس شد (اعمال رسولان فصل ۱۹ آیه
۱۰). لائودیکیه یکی از شهرهای ثروتمند و مرکز خرید و فروش و تجارت بود و بانکداری، تولیدات پشم
و دانشگاه پزشکی در آن وجود داشت. در این دانشگاه، مرهم چشم تولید می شد. نه فقط شهر لائودیکیه
ثروتمند بود، بلکه کلیسا نیز ثروتمند بود (مکاشفه فصل ۳ آیه ۱۷). مردم شهر به صنایع نساجی و
رنگرزی خود می بالیدند. شهر به داشتن مرهم گرانبهای چشم که بسیاری از امراض را شفا می داد،
افتخار می کرد. لائودیکیه در ۱۷ کیلومتری شمال غربی شهر کولسی (ترکیه امروزی) واقع بود.

تعالیم اشتباه به کلیساهای کولسی و لائودیکیه سرایت کرده بود. لذا پولس نامه هایی به دو کلیسای
مذکور ارسال کرد تا نگرش غلط ایمانداران کولسی و لائودیکیه را اصلاح کند. بی شک پولس مایل بود
که شخصا به کولسی برود. او بسیار تمایل داشت که معلم های دروغین را از نزدیک ببیند و با آن ها
مباحثه کند و کسانی را که از حقیقت منحرف شده بودند، به ایمان مسیحی بازگرداند. اما او در زندان
به سر می برد و جز دعا و ارسال نامه کاری نمی شد کرد. کاری را که نمی توانست انجام دهد باید به
خدا می سپرد (کولسیان فصل ۲ آیه ۱).

پولس می گوید که نامه ای از لائودیکیه در راه کولسی است. این نامه چه بود؟
برخی از مفسران و کارشناسان کتاب مقدس معتقدند که به دلایلی نامه به لائودیکیه، شاید نامه پولس به
افسیسیان باشد:

نکته اول: در متن نامه به کولسیان، پولس اشاره ای به “رساله” لائودیکیه نکرده است. کلیه نامه های
پولس، “رساله” نامیده شده اند. در زبان یونانی “رساله” به معنای ارائه دیدگاه یا سخنرانی علمی، ادبی
و فلسفی به شکل نامه است. اکثر رسالات پولس، در پاسخ به موقعیت ها و مسائل خاص کلیساهایی
نوشته شده که توسط او تاسیس شده بودند.

نکته دوم: پولس رساله های به کولسیان و افسسیان را به طور هم زمان نوشت و ارسال کرد.
نکته سوم: شواهدی در دست است که رساله به افسسیان دارای عنوان “افسیسیان” نبوده و به طور
اختصاصی برای این کلیسا فرستاده نشده، بلکه این نامه قرار بود که در تمام کلیساهای منطقه آسیا
(ترکیه امروزی) قرائت شود.

نکته چهارم: طبق بررسی کارشناسان، در متون بسیار قدیمی مربوط به “افسیسیان”، از عبارت “به
کلیسای افسسیان” در فصل اول آیه اول استفاده نشده است.

نکته پنجم: پدران کلیسای اولیه، از این رساله نقل قولی نکرده اند.
ما قادر به حل معمای نامه به لائودیکیه نیستیم. بنابراین توضیحی که وجود دارد این است که منظور

پولس همان نامه ای بوده که می بایست در کلیساهای مختلف خوانده می شد و ما آن را به عنوان نامه به افسسیان می شناسیم. با این توصیف، برخی این ایده را یک حدس قلمداد می کنند.

نه. اولین نامه پولس به کلیسای قرنتس (اول قرنطیان فصل ۵ آیه ۹): پولس مدت ۱۸ ماه در شهر قرنتس اقامت داشت و سپس آن جا را ترک کرد. اما او هم چنان تماس خود را با ایمانداران آن شهر حفظ نمود. پولس برای ایمانداران کلیسای قرنتس زحمت فراوان کشیده بود و می بایست از وضع روحانی آن ها باخبر باشد. در اول قرنطیان فصل ۵ آیه ۹ پولس به نامه قبلی خود اشاره می کند. بر اساس این آیه می توان دریافت که نامه اول او به قرنطیان، نخستین نامه او به قرنطیان نبوده است.

دلیل مفقود شدن اولین نامه پولس به کلیسای قرنتس (اول قرنطیان فصل ۵ آیه ۹) مشخص نیست. در آن نامه، پولس به کلیسای قرنتس سفارش کرده بود که از معاشرت با افراد زناکار و کسانی که در گناه جنسی زندگی می کنند، پرهیز نمایند. سپس پولس در اول قرنطیان فصل ۵ آیه ۱۰ به بعد توضیحات بیشتری را در مورد مقصود خود از رساله قبلی می نویسد. به عبارت دیگر، او موضوع نامه قبلی را تشریح کرده و آن را با توضیحات خود تکمیل می کند.

آیا واقعا به این کتاب های گمشده نیاز داریم؟

هدف و مقصود خدا این نبوده که اجازه دهد کلام او مفقود شود. عبارت "کتاب های گمشده" به این معنا نیست که بخشی از کلام نبوتی خدا از بین رفته است. بلکه به این نکته اشاره می کند که "کتاب های مرجع" مفقود شده اند و نه کتاب های اصلی کتاب مقدس.

خداوند از کتاب هایی که برای آگاهی و رشد ایمان ما لازم بوده، محافظت به عمل آورده است تا چیزی از آن ها گم یا کم نشود. او هر چه که برای یک زندگی خداپسندانه نیاز داریم، توسط کتاب مقدس عطا کرده است تا ما را در جلال و نیکویی خود سهیم سازد. بنابراین به جای جستجو در پی چیزهایی که نداریم، بهتر است به آنچه داریم عمل کنیم.